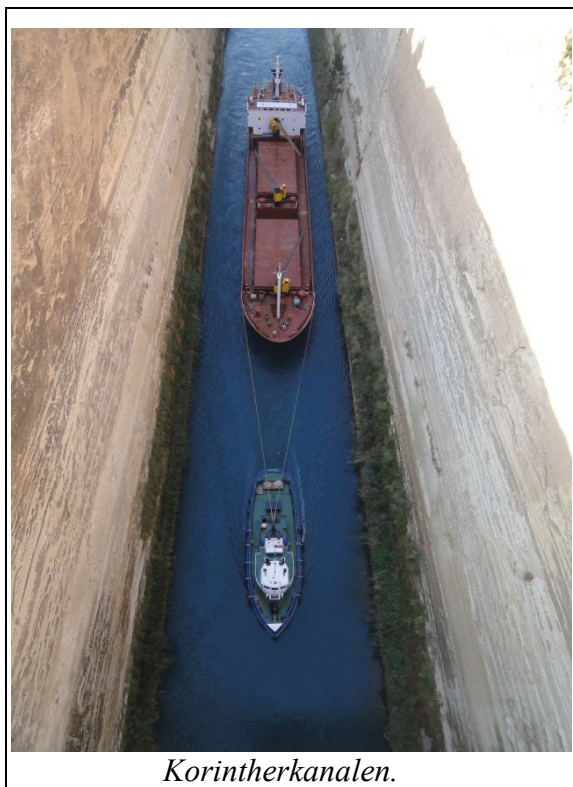

Rejsebrev 9, efterår 2014.

Korintherkanalen.

Tirsdag den 14. oktober. Vi når et sidste kig til trafikken i Korintherkanalen, og med lidt tålmodighed og en lille snak med lodserne, fik vi også et billede med et lille skib, der slæbes igennem kanalen. Og så må vi lige vente, til broen er oppe, før vi kan komme tørskoet over på den anden side, og videre nordover.

Korintherkanalen. Broen er nede!

Planen fremover er at trille så småt nordover uden for mange kilometer daglig. At finde et passende natlogi, og så tage de små oplevelser med, der ligger på ruten.

Bomuldhøst.

Bomuldhøst uden brug af "Onkel Tom"!

Til nogen undren for os, har landmændene endnu ikke høstet alle afgrøder. I de dalstrøg vi passerer dyrkes der en del bomuld. Og her er høsten i fuld gang. Vi troede, at bomuld var noget man dyrkede i Sydstatene, og med slaver som arbejdskraft. Det har vi jo som barnelærdom fra "Onkel Toms Hytte"! Men nej, her er det små høstmaskiner der klarer arbejdet. Vel ikke særlig nænsomt, for vejene flyder nærmest i frøkapsler og er helt hvide.

Selv om vi skal spare på kilometerne, bliver det alligevel til godt 200, inden vi finder natlogi i **Livanates.**

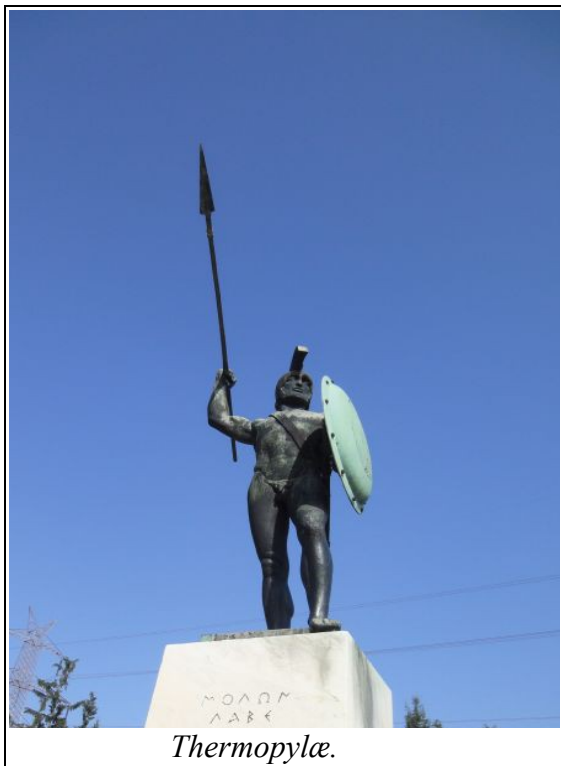

Livanates.

En lille hyggelig fiskerby med havn, strand og taverne.

Vi er helt sikre på, at vi har fundet standplads et par dage, og bestiller oven i købet fiskemiddag til næste dag. Men Jeppe var jo kun kortvarig i baronens seng. Sidst på aftenen, har byens ungdom planlagt en mindre picnic på kajen foran os. Musik og dans går lystigt, så da vi passerer midnat, vender vi sæderne, og flytter til en mere ydmyg, men roligere plads.

Så det bliver kun til en enkelt overnatning, og ”tavernemutter” må prøve at afhænde fisken til anden side. Vi fortsætte nemlig dagen efter nordover.

Thermopylæ.

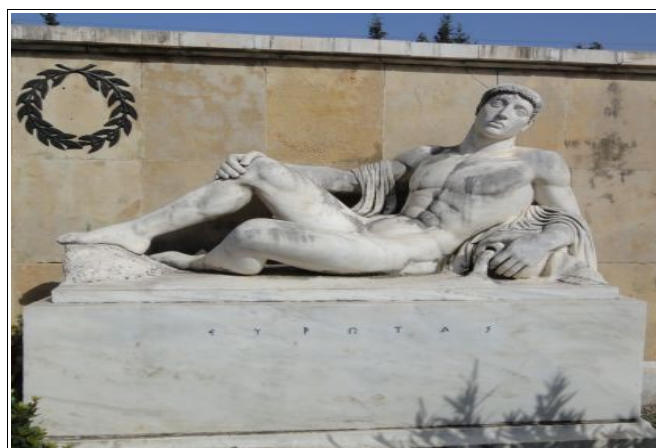
Thermopylæ.

Vi passerer **Thermopylæ**, og må naturligvis kaste et blik på mindesmærket over Spartas drabelige kamp mod en overlegen Persisk

Ud over mindesmærket er der meget lidt underholdning på stedet. Det skulle da lige være turistbussernes paradekørsel forbi den gæve konge. Gæsterne fik vel omkring 6 min. fra bussen

standsede, til den kørte igen, og det gav nogle sjove episoder bl.a. havde en enkelt forvildet sig op på en nærliggende høj, og opdagede lidt sent, at det var afgang. Han tangerede nok en rekord i sprint, da bussen på det nærmeste var i fart, før han fik haget sig fast i døråbningen og kom indenbords!

Vi tog den lidt mere med ro, og havde tid til en lille frokost i fiskerihavnen i **Stilida**, hvor vi endnu engang forbløffes over den kreativitet der lægges for dagen, når de små fiskerbåde udrustes med solsejl og redskaber.

Stilida.

Men fiskeriet slipper vi ikke for, når vi kører langs kysten.

Onsdag den 15. oktober er vi der igen.

Achladi er også en lille fiskerihavn, og som tillægsgevinst er der en dejlig badestrand, der bestemt ikke er overbefolket på denne tid af året.

Ud over lidt lokale morgenbadere, der naturligvis hilser pænt og er interesseret i vores hjemland, har vi stort set stranden for os selv. Det giver god tid til fordybelse i vores "rullende bibliotek", som det efterhånden tynder pænt ud i.

Det bliver til to dage "på den flade"! **Fredag den 17. oktober** tager vi endnu et lille nøk nordover. 30 km. bliver det til, og så er vi i **Glifa**, endnu en lille havneby, der også har færgeforbindelse til nordenden af øen **Evia**.

Vi har stadig pæne temperaturer over 25 grader, og søger derfor om muligt lidt skygge til camperen. Det lykkes ikke altid, men her er heldet og lidt god vilje med os!

Færgehavn er vel så meget sagt. De fleste færger i Grækenland lægger an med for- eller agterrampe til en betonkaj. Havnemanøvrerne tager ganske få minutter, og foregår med usvigelig sikkerhed.

Tidligere købte Grækerne gammel dansk færgetonnage til sejlads mellem de mange øer.

Det er næsten slut nu i og med, at mange danske ruter er udskiftet med broer. Mange færger er som denne her helt ny, men stadig med det gamle koncept med egne ramper til land.

Achladi.

Glifa.

"Færgehavnen" i Glifa.

Skal kaptajnen kunne sin metier, må man sige det samme om chaufførerne.

Der er ingen gennemkørsel på vogndækket. Personbiler og små lastbiler kan vende på dækket, men store sættevogne og hængere må bakke. Og som gammel færgemand ved man, at "bakkeriet" altid er i afgangshavnen. Det kunne jo være, chaufføren ikke helt magtede opgaven, og så er det rart at vide i forvejen!

Og til det evindelige spørgsmål: "Kan vi købe frisk fisk over kajen her"?

"Jo, det kan vi skam godt, hvis vi kommer kl. 07.00 i morgen tidlig"!

Men hvem kan jage en gammel pensionist op på et så ukristeligt tidspunkt af dagen?

Der var ingen, der meldte sig frivilligt, så det blev en tur på restaurant.

Og så slap vi jo også for opvasken!

Lørdag den 18. oktober.
Vejret er stadig godt med pæne temperaturer omkring de 25 grader.

Vi tager endnu et lille nøk nordover. 67 km. kunne det blive til.

Vi havner i **Nea Agchialos** nærmest ved en tilfældighed.

Her finder vi alt, hvad vi sætter pris på. En lille havn, badestrand med bruser, skygge til camperen og små hyggelige tavernaer.

Hvad mere kan man forlange!

"Færgenhavnen" i Glifa.

Frisk fisk kl. 07.00!

Nea Agchialos.